

**Městskému soudu v Praze
úsek správního soudnictví**

V Praze dne 4. března 2024

Naše značka.: 2089/2024/MV ČR/Hro/Sch

Žalobce: **Kverulant.org o.p.s.**, IČO: 28925165
sídlem Pražská 1148, Praha 10
právně zastoupený: JUDr. Petrem Hromkem, Ph.D., advokátem, se sídlem
Vinohradská 30, 120 00 Praha 2

Žalovaný: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

**žaloba proti nezákonnému rozhodnutí ministra vnitra ze dne 3. 1. 2024, č. j.
MV-157016-10/SO-2023**

Přílohy:

- Plná moc udělená žalobcem
- Osvědčení právního zástupce žalobce jako plátce DPH
- Substituční plná moc
- Rozhodnutí ministra vnitra ze dne 3. ledna 2024, č. j. MV-157016-10/SO-2023
- Rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 14. listopadu 2023, č. j. MV-140407-8/VZ-2023
- Rozhodnutí ministra vnitra ze dne 2. listopadu 2023, č. j. MV-157016-2/SO-2023
- Rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 30. srpna 2023, č. j. MV-140407-4/VZ-2023

*Podáno elektronicky prostřednictvím datové schránky
Soudní poplatek bude uhrazen na výzvu soudu*

I.

Úvod s rekapitulací dosavadního vývoje v řízení o žádosti žalobce o poskytnutí informací

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, kterým ministr vnitra (dále jen „**rozkladový orgán**“) zamítl rozklad žalobce proti rozhodnutí Ministerstva vnitra (dále jen „**prvostupňový orgán**“) ze dne 14. listopadu 2023, č. j. MV-140407-8/VZ-2023, kterým byla **i napodruhé** částečně odmítnuta žádost žalobce ze dne 16. 8. 2023, *ve věci smlouvy o nákupu 289 vozů Škoda Kodiaq s „útočným“ rámem.*
2. Toto poslední a tedy žalobou napadené rozhodnutí rozkladového orgánu je dále v textu označováno jako „**napadené rozhodnutí**“. Rozhodnutí prvostupňového orgánu, které bylo napadeným rozhodnutím z materiálního hlediska potvrzeno, je dále v textu označováno jako „**nové prvostupňové rozhodnutí**“.
3. Ve vztahu k projednávané věci je nutno zdůraznit, že bylo novým prvostupňovým rozhodnutím i napadeným rozhodnutím rozhodnuto o žádosti žalobce podruhé, když předtím rozkladový orgán k rozkladu žalobce původní prvostupňové rozhodnutí zrušil a se závaznými pokyny věc vrátil prvostupňovému orgánu k novému projednání. Tato původní rozhodnutí povinného subjektu v obou stupních rozhodování jsou dále v textu označována jako „**původní prvostupňové rozhodnutí**“, resp. „**původní zrušující rozhodnutí rozkladového orgánu**“.
4. Jelikož byl **jediným** důvodem k odeprání poskytnutí žalobcem požadovaných informací poukaz na obchodní tajemství, kteréžto právo **má podle všech dosud v této věci vydaných rozhodnutí uplatňovat** k požadovaným informacím dodavatel ŠKODA AUTO a.s., používá žalobce dále v tomto textu pro označení tohoto důležitého aktéra termín „**dodavatel**“.
5. Napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 3. ledna 2024.
6. Žalobce má zato, že vzhledem v rozsahu a kvalitě, v jakých byly dosud k jeho žádosti ze strany povinného subjektu poskytnuty požadované informace, a to především co se týká informací o předmětu plnění uvedené veřejné zakázky – byť alespoň rámcově vymezeného, nelze objektivně posoudit hospodárnost využití veřejných prostředků.
7. Napadené rozhodnutí i nové prvostupňové rozhodnutí jsou podle přesvědčení žalobce s ohledem na níže popsaná východiska plynoucí z ustálené rozhodovací praxe správních soudů též **nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů**, když náležitým způsobem nevysvětlují, ani nedokládají důvody pro uplatnění zákonné výluky z obecné povinnosti poskytování informací dle ust. § 9 odst. 1 informačního zákona, tedy pokud požadované informace představují obchodní tajemství, včetně posouzení možnosti naplnění zákonné výjimky z této výluky dle ust. § 9 odst. 2 informačního zákona.
8. Proto podává žalobce proti tomuto nezákonnému rozhodnutí, které jej zkracuje na jeho právech, a to postupem podle ust. § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění, tuto

žalobu proti rozhodnutí správního orgánu,

kterou odůvodňuje takto:

II.

Vymezení žalobních bodů (důvody nezákonnosti napadeného rozhodnutí)

9. Co se týká předmětu uvedené žádosti žalobce, tedy jakých informací se žalobce po jejich částečném poskytnutí u povinného subjektu marně dožadoval, lze souhlasit s následující rekapitulací v odůvodnění nového prvostupňového rozhodnutí:

Z věcného hlediska žadatel dle svého sdělení ve Stížnosti na částečné odmítnutí poskytnutí informací dle zákona o nákup vozidel Kodiaq s útočným rámem postrádá v poskytnuté odpovědi především tyto dokumenty:

- Rozhodnutí o schválení technické způsobilosti hromadné přestavby pro Kodiaqy č. HP-0219 pod č. j.: MD8487/2021-150/17,
- Rozhodnutí o schválení technické způsobilosti hromadné přestavby pro Octavie č. HP-0219 pod č.j.: 2282/2015-150-SCH2/3.,
- Dokumentaci o certifikované zkoušce při vysokorychlostním nárazu dle EHK 96 pro vůz Škoda Kodiaq s rámem a
- Dokumentaci o certifikované zkoušce při vysokorychlostním nárazu dle EHK 96 pro vůz Škoda Octavia s rámem.

10. Z kontextu všech písemností, které žalobce v rámci těchto přetrvávajících požadavků na poskytnutí uvedených informací vůči povinnému subjektu v obou stupních rozhodování uplatnil, je přitom **smysl a účel uplatněné žádosti zcela zřejmý**.
11. Zde žalobce připomíná následující závěr ustálené judikatury (viz např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, č. j. 8 As 275/2019 – 45), podle kterého **je třeba vždy vycházet z určitého smyslu a účelu, který podanou žádostí o informace její autor sleduje**.
12. Tímto smyslem a účelem uplatněné žádosti o poskytnutí informací bylo přitom mimo jakoukoli pochybnost **získat reálnou možnost objektivně zjistit a ověřit, zda budou** vozidla dodaná Ministerstvu dodavatelem, tedy včetně jejich speciálního vybavení **ochranným rámem, vyhovovat veškerým bezpečnostním požadavkům**. Které jsou v tomto případě mimořádně vysoké, s ohledem hlavní účel využití těchto **ochranných rámu**, jak jej prvostupňový orgán vysvětluje v odůvodnění původního rozhodnutí na str. 3 (v rámci odpovědi na dotaz žalobce č. 7) takto:

K Vašemu dotazu č. 7 uvádíme, že účelem tzv. **PIT manévru, pro který je ochranný rám především využíván, je zamezení protiprávního jednání řidiče (případně osádky) pronásledovaného vozidla, a to řízeným nárazem služebního vozidla Policie ČR do pronásledovaného vozidla**, aby nedošlo k ohrožení ostatních účastníků silničního provozu. Provedený manévr zajistí ukončení pronásledování, zablokování pronásledovaného vozidla a následný služební zákrok proti jeho osádce. Z hlediska zamezení protiprávního jednání chodců nejsou tato vozidla s ochranným rámem pořizována. Tzv. „crash testy“ simulující srážku s chodcem nebyly provedeny z důvodu souvisejícího s činností vykonávanou provozovatelem vozidla. Z tohoto důvodu není pro tyto vozy nutné provádět nárazový test pro srážku s chodcem.

Crash testy simulující srážku s jiným vozidlem byly provedené, přičemž protokoly o výsledcích těchto testů obsahují důvěrné informace a podléhají obchodnímu tajemství, kdy právo k tomuto obchodnímu tajemství uplatňuje dodavatel ŠKODA AUTO a.s, tudíž **nebudou tazateli ze strany Ministerstva vnitra poskytnuty**.

13. S obsahově shodným odůvodněním pak byly žalobci odepřeny i ostatní požadované informace a dokumenty, které rovněž směřovaly k možnosti posouzení kvality předmětu plnění, a tím i hospodárnosti vynaložení veřejných prostředků při jeho zajištění, opět se zaměřením na otázku splnění oněch mimořádně vysokých bezpečnostních požadavků, vzhledem ke specifičnosti uvedené dodávky. Tedy, že jak *protokoly o certifikovaných zkouškách vozidel ŠKODA Octavia i Kodiaq, jejichž garantem byly certifikovaná zkušebna TÜV SÜD Czech s.r.o. a které má k dispozici Ministerstvo dopravy, tak i příslušná rozhodnutí Ministerstva dopravy, jimiž byla schválena homologace, **tedy rozhodnutí orgánu veřejné moci**, obsahují důvěrné informace, které dodavatel považuje za své obchodní tajemství. A protože prvostupňový orgán o této skutečnosti žadatele informoval, řádně tím odůvodnil nemožnost jejich zpřístupnění (k tomu viz jednotlivé pasáže odstavců 1. a 2. odůvodnění nového prvostupňového rozhodnutí).*
14. Jediná bližší specifikace, v čem by měla tato důvěrnost požadovaných informací, a tedy i oprávněnost jejich podřazení pod ochranu obchodního tajemství spočívat, je pak uvedena v odstavci 3. odůvodnění nového prvostupňového rozhodnutí takto:

... informace z protokolů o certifikovaných zkouškách, vztahující se k technickým výsledkům prováděné zkoušky, k technickým údajům testovaného vozidla, jakož i fotodokumentace k těmto výsledkům obsažená v předmětných protokolech, představují obchodní tajemství společnosti Škoda Auto a.s. Jedná se důvěrné **vývojové informace, technická data, technické parametry a závěrečné výsledky testování vozidel** snadno zneužitelné konkurencí, které mohou poskytovat konkurenční výhodu při ucházení se o budoucí veřejné zakázky na vozidla s ochranným rámem společnosti Škoda Auto a.s. a které společnost Škoda Auto z těchto důvodů **udržuje v systémovém utajení**, neboť do tohoto vývoje vozidel a jejich následného testování a homologace dodavatel vynaložil nemalé finanční prostředky. Jedná se tedy o jedinečné know - how dodavatele, které v jeho případě představuje konkurenční výhodu proti jiným dodavatelům této komodity. Z výše uvedených důvodů jsou všechny tyto protokoly o zkouškách **vedené u dodavatele v režimu jako „TAJNÉ“**.

15. Pouze tímto – naprosto obecným - způsobem tedy povinný subjekt „objasňuje“, v čem spatřuje naplnění všech znaků legální definice obchodního tajemství k těmto typově vymezeným informacím. Tedy k oněm *vývojovým informacím, technickým datům, technickým parametrům a závěrečným výsledkům testování vozidel*, které povinný subjekt **bez jakéhokoli konkrétního zdůvodnění** považuje za *snadno zneužitelné konkurencí, dále že mohou poskytovat konkurenční výhodu při ucházení se o budoucí veřejné zakázky na vozidla s ochranným rámem společnosti Škoda Auto a.s. a které společnost Škoda Auto z těchto důvodů udržuje v systémovém utajení.*
16. Z hlediska logiky a tím i přezkoumatelnosti postupu a použité argumentace povinného subjektu, opět tedy zejména prvostupňového orgánu v rámci jeho nového rozhodnutí, když je rozkladový orgán v napadeném rozhodnutí pouze kompletně převzal a bez dalšího jako správné a úplné aproboval, je zarážející především pasáž, v níž se oba orgány v rámci svého nového rozhodování „vypořádávají“ se žalobcem artikulovanou judikaturou (tj. především se závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 12. 2004, č. j. 7 A 118/2002-37), a to tak, že tato judikatura není v poměrech projednávané věci nijak využitelná, neboť se vztahuje k institutu obchodního tajemství dle již zrušeného obchodního zákoníku přičemž je podle prvostupňového orgánu nově upraven v § 504 o. z. zásadně odlišně.
17. Tuto zásadní odlišnost prvostupňový orgán konkrétně spatřuje v tom, že podle dřívější právní úpravy: „... mohly požívat ochrany obchodním tajemstvím pouze skutečnosti obchodního, výrobního nebo technického charakteru, kdežto podle nové právní úpravy mohou požívat ochrany i jiné skutečnosti splňující vlastnosti tímto právním předpisem požadované a související s (obchodním) závodem.“
18. Tedy přesně ony typově vymezené informace, resp. objekty obchodního tajemství, které jediné ve svém rozhodnutí identifikuje u dodavatele prvostupňový orgán, tzn. *skutečnosti obchodního, výrobního nebo technického charakteru*, byly a zůstaly předmětem ochrany obchodního tajemství jak v právním poměrech před i po účinnosti nového občanského zákoníku.
19. Předmět ochrany obchodního tajemství v jeho rozšířeném vymezení dle ust. § 504 o. z. se objektů obchodního tajemství, jak byly ve vztahu k dodavateli rozhodujícími orgány takto obecně zjištěny a konstatovány, v žádném ohledu nedotýká. Což znamená, že je žalobcem akcentovaná judikatura, jež se navíc týká nikoli otázek vymezení rozsahu předmětu obchodního tajemství, ale otázek významu přezkoumatelného odůvodnění rozhodnutí o (částečném) odmítnutí žádosti o poskytnutí informací právě s poukazem na případnou existenci obchodního tajemství. Proto je přinejmenším v této části, v rámci níž se takto věcně nesprávně „vypořádává“ prvostupňový orgán se argumentací žalobce podloženou závěry relevantní judikatury, a rozkladový orgán tuto vadu v napadeném rozhodnutí bez jakýchkoli výhrad aprobuje, když pouze opět zcela obecně a lakonicky, tedy bez jakéhokoli konkrétního zdůvodnění, konstatuje:

K námitce účastníka řízení, že se povinný subjekt nevypořádal s jeho právní argumentací a nerespektoval závazné požadavky, když v odůvodnění napadeného rozhodnutí prezentoval pouze judikaturu, která se vztahuje k institutu obchodního tajemství podle dřívější právní úpravy, **ministr vnitra uvádí, že toto tvrzení neodpovídá skutečnosti. Povinný subjekt v**

napadeném rozhodnutí poskytl vysvětlení, v čem konkrétně se pojetí obchodního tajemství liší a současně také informoval, že existenci a povahu znaků, které tvoří pojem obchodního tajemství, posoudil a vypořádal se s nimi, přičemž v napadeném rozhodnutí také uvedl výsledek tohoto posouzení.

20. **Vadou nepřezkoumatelnosti ovšem trpí napadené rozhodnutí i nové prvostupňové rozhodnutí i v dalších podstatných aspektech.** Konkrétně v tom směru, že povinný subjekt právě v rozporu s konstantní rozhodovací praxí akcentující význam přezkoumatelného odůvodnění rozhodnutí o (částečném) odmítnutí žádosti o poskytnutí informací s poukazem na obchodní tajemství **neodůvodnil – podrobně a vyčerpávajícím způsobem**, jaké informace obsažené v požadovaných dokumentech považuje za obchodní tajemství, a proto u nich uplatňuje ochranu ve smyslu příslušného ustanovení § 9 odst. 1 informačního zákona (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 10. 2007, čj. 2 As 27/2007 - 87 a ze dne 27. 3. 2008, čj. 7 As 24/2007 - 106).
21. Povinný subjekt musí v odůvodnění svého rozhodnutí ve vztahu **ke každé** odepřené informaci (tyto informace je přitom třeba vymezit typově, např. jako tomu bylo v novém prvostupňovém rozhodnutí – tedy *vývojové informace, technická data, technické parametry a závěrečné výsledky testování vozidel*) objasnit, v čem spatřuje naplnění všech znaků legální definice obchodního tajemství k takové typově vymezené informaci. Z hlediska přezkoumatelnosti závěrů povinného subjektu soudem je proto naprosto nepostačující, jestliže povinný subjekt v rozhodnutí o odmítnutí žádosti toliko konstatuje existenci obchodního tajemství bránícího poskytnutí požadovaných informací, aniž blíže zdůvodní, na základě jakých zjištění tento závěr učinil. Obdobně neobstojí pouhé konstatování, že určitý podnikatel (v praxi nejčastěji druhá smluvní strana odepřené obchodní smlouvy – zde dodavatel) určité skutečnosti ve smlouvě (event. celou smlouvu) označil jako obchodní tajemství. Takové smluvní ujednání by totiž mohlo být chápáno nanejvýš jako naplnění „subjektivních“ pojmových znaků obchodního tajemství (shodně srov. Furek, A., Rothanzl, L., Jirovec, T.: Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016).
22. Předmětem ochrany obchodního tajemství ve smyslu ustanovení § 9 odst. 1 informačního zákona **přitom zásadně není určitý dokument jako celek, nýbrž toliko skutečnosti (informace) v dokumentu uvedené, které splňují pojmové definiční znaky stanovené zákonem.** Tento závěr jednoznačně plyne např. z rozsudků Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 10. 2007, čj. 2 As 27/2007 - 87, a ze dne 31. 7. 2006, čj. A 2/2003 - 73, publ. pod 1469/2008 Sb. NSS.
23. Ke shodným závěrům dospívají i autoři relevantních doktrinárních závěrů, podle nichž „v naprosté většině případů bude skutečnost taková, že pouze určitá část (části) požadovaného dokumentu bude obsahovat informace, které bude možno legitimně považovat (a chránit) jako obchodní tajemství. Tato skutečnost pro aplikační praxi povinných subjektů znamená, že **je-li žádána kopie určitého dokumentu (typicky smlouvy), zásadně nelze odmítnout poskytnutí (celé) této kopie jen proto, že dotčený dokument obsahuje některé skutečnosti vykazující znaky obchodního tajemství.** Povinný subjekt se musí v takovém případě **vždy jednotlivě** zabývat každým údajem (skupinou údajů) ve smlouvě obsaženým a u každého z nich individuálně posoudit, zda splňuje znaky obchodního tajemství; pouze v kladném případě lze ve

vztahu k takto určeným údajům uplatnit ochranu dle příslušného ustanovení. **Povinný subjekt bude proto muset vydat kopii (event. doslovné opisy) všech částí smlouvy, které – jako obchodní tajemství – chráněny nejsou.** To konkrétně znamená, že povinný subjekt s využitím § 12 (...) poskytne kopii požadovaného dokumentu, v níž anonymizuje ty jeho části, které mají povahu obchodního tajemství, a současně vydá rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti o poskytnutí informace podle § 15 odst. 1 z důvodu ochrany obchodního tajemství“ (srov. Furek, A., Rothanzl, L., Jirovec, T.: Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016).

24. Na základě výše uvedených judikatorních východisek je třeba uzavřít, že postup žalovaného, který **paušálně odmítl poskytnout požadované informace v podobě požadovaných dokumentů s poukazem na obchodní tajemství, nemůže obstát.**
25. Žalovaný byl zcela jednoznačně povinen jednotlivě posoudit všechny dokumenty požadované ve zbývajícím, tedy dosud odmítnutém rozsahu žádosti žalobce o poskytnutí informací, pokud tedy jejich poskytnutí odepřel s poukazem na obchodní tajemství.
26. Z odůvodnění napadeného i nového prvostupňového rozhodnutí navíc vůbec nelze zjistit, **zda měl žalovaný vůbec k dispozici** jak žalobcem požadovaná *rozhodnutí o schválení homologace Ministerstvem dopravy*, tak i *protokoly o certifikovaných zkouškách vozidel Octavia a Kodiaq*, o kterých žalovaných pouze uvádí, že je má k dispozici právě Ministerstvo dopravy.
27. Přitom platí, že **pokud by sám žalovaný tyto požadované dokumenty k dispozici neměl, pak by nemohl být bez jejich znalostí způsobilý posoudit případné důvody pro neposkytnutí informace** (viz v této souvislosti např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 11. 2013, čj. 2 As 66/2013 – 25).
28. Další vada v postupu, resp. v závěrech žalovaného pak spočívá rovněž i v tom, že **u informací obsažených v rozhodnutí orgánu veřejné moci, jakým jsou nepochybně obě požadovaná rozhodnutí o schválení homologace, resp. přesněji vyjádřeno o schválení technické způsobilosti hromadné přestavby pro Kodiaqy a pro Octavie, je z povahy věci zřejmé, že jde o informace „spoluvytvořené“ žalovaným jako povinným subjektem a mající tedy původ v jeho vlastní činnosti.** A byť informace v těchto rozhodnutích uvedené sice zřejmě mohly být žalovanému jako povinnému subjektu předány jeho smluvním partnerem - dodavatelem, byly však ze strany žalovaného dále zpracovány a zahrnuty do takového výstupu jeho činnosti, ve vztahu k němuž důvod odepření poskytnutí informací vyplývající z předmětného ustanovení uplatnit nelze.
29. Shodný závěr ostatně plyne z dosavadní rozhodovací praxe správních soudů. V tomto směru lze poukázat především na závěry vyslovené v rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 30. 10. 2014, čj. 30 A 104/2012 - 50, publ. pod č. 3186/2015 Sb. NSS, podle nichž „z hlediska uzavíraných smluv a navazujících povinností smluvních stran nejde o nic neobvyklého, naopak je běžné, že při uzavírání smluv, jakož i v důsledku smluvního vztahu samotného, dochází k dodání určitých podkladů a údajů – informací. Nicméně na tyto informace je nutno nahlížet tak, že byly dále zpracovány, zahrnuty do výstupů z činnosti povinného subjektu a jako takové je

třeba tyto informace poskytnout bez jakéhokoli blokování dílčích informací v podobě jejich anonymizace“.

30. Konečně pak podle žalobce nelze z opakovaných floskulí žalovaného ve všech dosavadních rozhodnutích, *že požadované dokumenty obsahují důvěrné informace a podléhají obchodnímu tajemství, kdy právo k tomuto obchodnímu tajemství uplatňuje dodavatel*, zjistit, a proto ani ověřit, zda toto mimochodem ve spisu podle všeho nijak nedoložené subjektivní vnímání žalovaného splňuje dalších ze zákonných, resp. judikovaných předpokladů, totiž že z hlediska § 9 odst. 1 informačního zákona **musí být určitá skutečnost za obchodní tajemství výslovně označena již před doručením žádosti o poskytnutí informace** (k tomu viz opět shora již několikrát připomínaný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 12. 2004, čj. 7 A 118/2002-37).
31. Žalobce svou žalobní argumentaci uzavírá tím, že veškeré shora vypočtené vady v postupu a závěrech žalovaného a především pak v nedostatecích jejich odůvodnění, tvoří podle žalobce **soubor jednotlivých dílčích pochybení, jak jsou shora v této žalobě přiléhavě kvalifikovány a jako takové by měly být samy o sobě dostatečně legitimními důvody pro zrušení napadeného i nového prvostupňového rozhodnutí, ovšem mnohem závažnější je podle žalobce materiální hledisko celé věci.**
32. Žalobce tím má na mysli fakt, že všechny tyto **nepřípadné formalismy slouží žalovanému k naplnění jím sledovaného a závažně protiprávního cíle**, totiž aby se veřejnost skrze poskytnutí požadovaných informací k žádosti žalobce **nedozvěděla, resp. nedostala možnost zjistit a ověřit, rámcově jaký předmět plnění – a to konkrétně v aspektu mimořádně důležitých bezpečnostních parametrů dodaných vozidel s ochrannými rámy – za vynaložené veřejné prostředky žalovaný získal, a tedy zda bylo toto využití veřejných prostředků hospodárné.**
33. Podle žalobce platí pravidlo, na které marně poukázal již v závěru svého rozkladu proti novému prvostupňovému rozhodnutí, že při střetu dvou rovnocenných ústavních práv, a to práva na informace a práva na ochranu obchodního tajemství jako součásti práva na ochranu vlastnictví, kterýžto střet v tomto případě bezpochyby nastal (k tomu viz i odst. 3 na str. 3 odůvodnění napadeného rozhodnutí), je třeba i při případně zjištěném a náležitě odůvodněném závěru o naplnění všech kumulativních znaků obchodního tajemství ve vztahu ke každé odepřené informaci, poskytnout požadované informace byť alespoň v omezeném rozsahu, tak aby byla kontrola hospodaření s veřejnými prostředky ze strany veřejnosti alespoň v minimálním rozsahu zajištěna.
34. Tedy **tak, aby nebylo ohroženo prozatím pouze tvrzené, leč nedostatečně zdůvodněné obchodní tajemství dodavatele, a zároveň naplněn smysl a účel žádosti, kterým bylo ověření či zjištění, že budou vozidla s ochranným rámem společnosti Škoda Auto a.s., jež budou dodávána povinnému subjektu na základě předmětné zakázky, splňují veškeré bezpečnostní parametry.** Tedy, že tyto hromadné přestavby vozidel obou typů vyhovují požadavkům stanoveným zákonnými i jinak závaznými předpisy a rozhodnutími. A stejně tak, že i jejich certifikace ze strany certifikované zkušebny TÜV SÜD Czech s.r.o., proběhly řádně a v souladu s veškerými zákonnými i jinak závaznými předpisy a rozhodnutími.

35. Ani s touto částí rozkladové argumentace se žalovaný v napadeném rozhodnutí žádným způsobem nevypořádal, a proto je **i v tomto ohledu napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné**.
36. Žalobce pro úplnost doplňuje, že řada ze shora uplatněných, nosných argumentů vychází z též ze závěrů rozsudku Městského soudu v Praze, č. j. 9 A 230/2015 – 51.
37. Na základě všech shora uvedených skutečností je tedy podle žalobce namístě, aby zdejší soud napadené rozhodnutí i nové prvostupňové rozhodnutí žalovaného především pro nepřezkoumatelnost podle ust. § 76 odst. 1 ve spojení s § 78 odst. 1, 3, 4 s. ř. s. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
38. Součástí navrhovaného zrušení obou napadených rozhodnutí žalovaného by měl být podle žalobce **závazný pokyn ze strany správního soudu**, aby pokud by žalovaný v rámci dalšího řízení opětovně zvažoval odepření poskytnutí informací s poukazem na ochranu obchodního tajemství, musí ke každému konkrétnímu takto požadovanému a odepřenému dokumentu typově vymezit informace, u nichž objasní, v jakých konkrétních skutečnostech spatřuje naplnění všech znaků legální definice obchodního tajemství. Své závěry přitom **přezkoumatelným způsobem zdůvodní a především je založí na podkladech, které učiní součástí správního spisu**. I v takovém případě však musí v souladu s výše uvedeným žádosti žalobce vyhovět a požadované dokumenty poskytnout s tím, že případně znečitelní takové údaje, u nichž při dodržení shora popsanych standardů dospěje k závěru o nezbytnosti ochrany obchodního tajemství. V každém případě pak žalovaný musí z požadovaných informací poskytnout alespoň ty informace, jež spadají do množiny informací o rozsahu a příjemci veřejných prostředků ve smyslu § 9 odst. 2 informačního zákona (k tomu viz opět v podrobnostech odůvodnění rozsudku Městského soudu v Praze, č. j. 9 A 230/2015 – 51).

Důkazy:

- rozhodnutím ministra vnitra ze dne 3. ledna 2024, č. j. MV-157016-10/SO-2023
- rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 14. listopadu 2023, č. j. MV-140407-8/VZ-2023
- rozhodnutím ministra vnitra ze dne 2. listopadu 2023, č. j. MV-157016-2/SO-2023
- rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 30. srpna 2023, č. j. MV-140407-4/VZ-2023
- celým správním spisem vedeným k žádosti

III.
Žalobcem navrhovaný petit

39. Žalobce s ohledem na výše uvedené skutečnosti a právní argumentaci navrhuje, aby Městský soud v Praze vynesl následující

r o z s u d e k :

- I. Rozhodnutí žalovaného – ministra vnitra ze dne 3. ledna 2024, č. j. MV-157016-10/SO-2023, a rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 14. listopadu 2023, č. j. MV-140407-8/VZ-2023, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovanému se nařizuje, aby žalobci poskytl informace k dotazům č. 3, 4, 6 a 7 žádosti o informace žalobce ze dne 18. 8. 2023 v celém jejich rozsahu, tedy jak co se týká poskytnutí požadovaných dokumentů, tak popř. požadovaných údajů v těchto dokumentech, to vše do patnácti dnů ode dne doručení rozsudku povinnému subjektu.
- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů částku ve výši odpovídající příslušné právní úpravě.

Za Kverulant.org o.p.s.
JUDr. Petr Hromek, Ph.D., advokát v plné moci
i.s. Mgr. Daniel Schmied, na zákl. sub. plné moci